

Adı Denizdi 3

– M.BEZCİGİL · 23 Kasım 2010

Yol boyunca, denizi ve, yaşadıklarını. düşündüm,
Mavi gözleri ışıltı, ışıltı
saçları son bahar yaprakları gibi savrukuyor
ateş gibiydi
çilleri vardı yanaklarında
hayata o kadar umutla bakıyordu' ki

elimi son defa tuttuğunda
bana ,
"melek abla bırakma beni
uçurtmalar yap beni uçur
barut kokmayan şehirlere,
özgür olmak istiyorum beyaz turnalar gibi"

gözlerini gülümseyerek kapatırken
parmağını uzattı,
"Anne diyebilirdi defteri gösterdi
her yer sessizleşmişti,
annenin gözlerinde inci tanesi gibi yaşlar birikmiş
yavrum diye bağırıp yere yığılmıştı...

kulağına eğilip,
hoşça kal deniz şarkısını söylüyordum
bir an dudağının kıpırdadığını gördüm
o artık kanatsız bir melek olmuştu.....

hastaneden çıkarılırken son defa baktım
öyle mutluydu ki, yüz hatları
denizine kavuşmuştu
gelin oldun gidiyorsun dedim
ağlıyordum...

penceremden dışarı bakarken
öyle şiddetli bir yağmur yağıyordu'ki
gök kubbe delinmiş

şimşekler çakıyor,
melekler ağlıyordu gencecik bir fidan
hangi işgal kuvveti ile savaştı da ,
yok olmuştu.....

defteri titreyen parmaklarımla merakla açtım
heyecanlıydım nedenini bilmiyorum
bir ara düşündüm okumamalıydım
bu bir hayatın öyküsüydü benim ellerime teslim edilmiş
bu güven duygusuna layık olacağımı söz verdim kendime ve okumaya başladım

ikinci sayfada iki deniz yan yana
resimde hayat bulmuş
bana gülümsüyorlardı,
bende onlara güldüm o anda öyle bir hisse kapıldım'ki
şu anda benim yanımdaydılar beraberce okuyorduk anıları..

deniz
" bak abla işte bu sayfa benim denizle tanışmamı anlatıyor"
peki dedim gülerek hadi okuyalım" ben
o anda denizin duygularıyla okumaya başladığımın farkında değildim o okuyordu şimdi bana

devamı 4. bölümde